

SZEPESI ATTILA

Arciboldo-szonettek

(RÉSZLET)

*Kolostor. Tölgyek rejtegette romján,
mely indázó borostyánnal befonva,
fürtös moham, pöfeteg és borostyán
delel, akár a hangtalan zsolozsma.*

*Ődöng itt mindenféle furcsa szerzet,
rabló s remete – félszeg tovaloppan:
testük nélkül ingó tétova lelkek
riadoznak alkonyi ködgomolyban.*

*Multak torlódó emlékéit idézik,
lépnek a csorbult grádicsok sorára,
s ahogy a berket kandin körbenézik,*

*előttük az iszalag felcsapódik,
majd függönyként megint összecukódik:
egy arany rigó rebben ágról ágra.*

*

*Zsebeim. Bennük mennyi limlomot,
kajla csúzlit meg töltőtollat hordtam.
Most kallódnak a macskaképü holdban:
makk-kupakok és gesztenyék, kopott*

*csigahéjak meg villamosjegyek.
Egy mutatóját vesztett zsebóra.
Bicska, melynek elpattant a rugója.
Gyökérpipa, töredék cserepek,*

*tintásüvegek, gyufaskatulyák,
reszelt gombok meg cérnagurigák.
Egy riasztópisztoly, mely nagyot pukkant.*

*Most bezzeg csak pár rézpénz, sárga érme
csörög ott, amit áldozatul raknak
a harmadnapos halottak szemére.*

*

*Denevérek és átdöfött szívek,
melyeket izzó tűvel tetováltak
vállára egy-egy borostás vagánynak.
Alájuk ákombákom neveket*

*írtak: Bözsi meg Éva. Pálmafákat
és tengerjáró vitorlásbajót.
Portréját báva kalózkapitánynak,
tollas indiánt, berken loppánót.*

*Két keresztforma lábszárcsont felett
vigyorgó, elrajzolt halálfejet,
fogsora között füstölgő pipával.*

*Meg persze revolvert és görbe kardot,
mit a félszemű rablóvezér hordott.
És csupasz leányt nyúló vaginával.*

*

*Aki a holdlakókkal társalog,
asztalt táncoltat, kristálygömböt faggat.
Vagy tenger habján poroszkál – gyalog,
meg akit zöld lidércek látogatnak.*

*Aki a sátán felé oldalog,
meg akinek boszorkafing az álma.
S a látnok, kinek tört keselyűszárnya
a sáros-algás pocsolyába lóg.*

*Aki elásott kincseket kutat
barlang homályán, omló rög alatt
és úgy hívja az árnyék-ülte mély,*

*mintha onnan angyalsúgást remélne;
holott odalenn varasbéka él
s földi odvak nyirkos százlábu-népe.*

*

*Mesélik, egy pihentagyú vegyész
a nevetőgázt feltalálta roppant
leleménnyel, melyet ha bombaként
egy ellenséges városra ledobnak,*

*ott mindenki kacagni kezd: előbb
csak viborászni, majd bőszen röhögve
hánykolódnak a porban hemperegve
kölykök, begyes csitrik meg cifra nők.*

*Fuldokolva vinnyognak és hörögnek
a nevetőgáztól balgák s a bölcsek,
mind e sátáni bohózat bolondja.*

*Nincsen erő, melytől a röhögés
arcukra reáfangyna végre és
így belehalnak a nagy vigalomba.*

*

*Vízköpők száján az idő csobog,
elfoszló arcok tükröződnek benne.
A levegőbe tűnnek percről percre,
ahogy bugyborékolnak a habok,*

*és szemükben valami tünde-kék
lobog – a lélekké áttűnő pára.
Torlódo felhők, fecskék rezge szárnya.
És összetörnek bolyongó igék,*

*ahogy fröccsen a zsugorított tenger
átítatva születő elemekkel.
Tűnt korszakok örvény-csobogta álma.*

*sodródik az ezüst hullámgyűrűk
visszfényében: a vágyott és örök
visszatérés bornirt paródiája.*